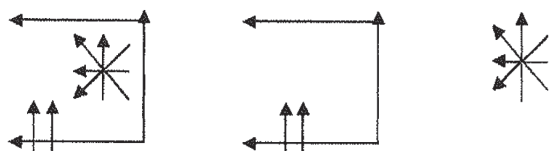

A SUMER ÉKJELEK BELSŐ LOGIKÁJA

Az ókori középsumer (a továbbiakban: sumer) nyelv ékjeleinek – amelyeket Kr. e. 2500 és 2000 között, a Folyamközben használtak korai eleink – felépítésében sok belső érték fedezhető fel. Néhány ékjel belső értékére, logikájára szeretnék rávilágítani, eme cikk terjedelmi korlátai között maradván. (A nyílhegyeket gondolatban kérem fordítsák hegyükkel visszafelé, így ékjelként „tekinthetünk” rájuk.)

A legfontosabb szavunk az: ANYA. E magyar szó sumerológus körökben közismert sumer ékjele:

Hangértéke: **AMA**

Összetétele: (**GA.AN**),

amely a **GA** és **AN/dingir** ékjelekből áll.

Az ékjel jelentése:

élő befogadó anyaméh, tok   Ég, felső, lombkorona
An isten/Isten

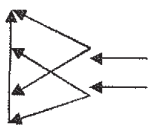
A részletekből összeérthető, az AMA rejtett értelme: az Anya méhében rejtekező Ég. Ki ne közeledne tisztelettel az anyában élő Éghez, a méhben élő Istenhez?! A kérdésben benne van a válasz: a magyarok mai anyja és női tiszteletének alapja az ókor óta, az istent teste „mélyében” (méhében – így tisztelőbben, lágyabban, szeretőbben hangzik) hordozó édesanya!

Ezt az eléggé közismert példát én is a tisztelettől hatva tettem előre. Következzenek más – máig ható értelmű – ékjelek is.

Gyermek, kicsi:

Hangértéke: **DUMU / túr**

Az ékjel jelentése: gyermek, fiú, kölyök (állat is) / sebes, kicsi

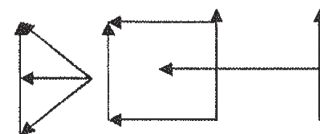

Olvasási (álló) helyzetbe fordítva az ékjelet fel-tűnő, hogy egy gyermek lábait láthatjuk, a bölcső vége felől tekintve! Úgy vélem, hogy ez félreérthetetlen képi jel – azaz hieroglifa – volt sok évvel ezelőtt az ókor emberének, de ma is megértjük. Ék-jellé egyszerűsödött szimbólum, írópálcával puha agyagba gyorsan leírható, egyszerű, közismert jelet, formát alkotva.

Tekintsük meg a dáma ékjelünket:

Hangértéke: **DAM**

Összetétele: SAL.xxx

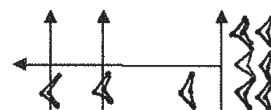
Olvasási helyzetbe fordítva az ékjelet egy nő látható, aki úr (az alatta elhelyezkedő szék szerint) ülő helyzetben, látható egyik lába, amely nőierejét igazolja, de a másik nem, mert nem ez a hangsúlyos, ugyanakkor női erő. (Eddig hasonlít a NIN – úrnő ékjelre.)

Piedesztálra emelt, mert a földről (vízszintes ékjel) kiemeli őt a figyelem: fölöttünk ül, hinni lehet benne, megbízható úrnő! Ma azt mondjuk: hites társam, ő, akiben feltétel nélkül megbízok! Mai kifejezésünk összegezve: igaz reá, valóban DÁMA, a szó nemes értelmében!

A sors ékjele:

Hangértéke: **NAM**

Összetétele: -

Olvasási helyzetben az alsó, vízszintes ékjel a föld felszínét jelzi. Alatta az elhunyt felmenők sorai, akik a földben nyugszanak, szerzett értékeik birtokosai. Ők küldték időben, „fel a föld alól” az általuk szerzett értékeket (DNS-ükben rögzítve): mutatja az irányt a föld feletti nagy nyílhegy. Az élő le-származott pedig épp átveszi/átvette már azokat (mindkét ékjelére – „karjára” – ráül egy-egy érték-nyílhegy. A NAM ékjelünk mutatja, hogy születésünkkor az Ősök azóta elporladt testéből már megkaptuk drága ajándékként testünkbe általuk szerzett nélkülözhetetlen értékeinket: tehát a sorsunkat!

Az előzőekben elemzett néhány ékjelünk felépítése utal korai eleink logikus, tisztességes, természethez illeszkedő, szeretettel átítatott, a valóság-hoz kötött gondolkodására, prekeresztény lelkiségére, amely magyar gondolkodásunkban legalább 4500-4000 év óta – a NAM révén értelmünkben ma is visszhangzik, amely lelkünkben isten segítségével örökké visszhangzani fog!

Források: Badiny J. F. művei, Vég Cs.: Sumer nyelv és írás

2018.11.08.

Szalkó József